

San Juan

PRENSA
CORDON

Nº 195 - 9 GENER 1.987

HOY
LA LUNA
ESTÁ
LLENA
...

Revista SANT JOAN

Nº 195 - 9 de gener de 1.987

Edita: Centre Cultural de Sant Joan

Adreça: Carrer Princesa, 24

Imprimeix: Apóstol y Civilizador (Petra)

Depòsit Legal P.M. 2-1979

DIRECTOR: Josep Mayol Florit

PRESIDENT: Carles Costa Salom

COL.LABORADORS:

Miquel Florit Huguet

Joan Jaume Nigorra

Antònia Costa Bauçà

Maria Company Nicolau

Jaume Bonet Company

Toni Bauçà Matas

Francisca Barceló

Josep Gayà Rotger

Benigno Company Pérez

Toni Bonet Company

Toni Vidal Llaneras

Joan Mir

Pere Mantider

NOTA:

Els articles publicat en aquesta revista expresen únicament l'opinió dels propis autors.

SUMARI

A la consideració dels subscriptors.

Joan Barceló Matas.

Obra Teatral "Els Reis".

Arribà la Cavalcada dels Reis.

Festa de Sant Antoni.

Esports-- Voleibol Femenino.

Neixements.

Ajuntament.

Defuncions.

Mallorca, terra de Dimonis.

Cent Villancets.

Pareix Mentida.

Notícies sense confirmar.

El PSM, és més que un club.

PSOE -- Premsa Forana.

La Rabia.

El Comte D'Aiamans i els que es volien casar.

Radio Nacional.

Pasatiempos.

El Pensador.

Dia	PRECIPI- TACION mm	METEOROS OBSERVADOS			VIENTO DOMI- NANTE	Nombre de la Estación	
		m	t	n		Provincia	Número
1						SANT JOAN 5	
2						BALEARES	41-0
3						Mes	Año
4						DICIEMBRE	1986
5						Observador	
6						MIQUEL BARCELÓ MATAS	
7						634	
8	5.5				NE	Suma	
9	6.5				NW	17.1	
10	5.1				NW		
11	6.8				NW		
12							
13	1.1				NW		
14	1.1				N		
15							
16							
17							
18							
19							
20						Suma	8.8
21	1.1				N		
22	2.3				N		
23	2.1				N		
24							
25							
26							
27							
28							
29							
30						Suma	25.1
31							
Precipitación total del mes						50.8 mm	

NUMERO DE DIAS DE:

Lluvia	●	—
Nieve	*	—
Granizo	△	—
Tormenta	⚡	—
Niebla	≡	—
Rocío	⌒	—
Escarcha	⌒	—
Nieve cubrió suelo	⊠	—

DIAS PRECIPITACION

< 0.1 (ip.)	—
0.1	—
1.0	—
10.0	—
30.0	—

PRECIPITACION
MAXIMA EN UN DIA 23.1 mm dia 22

Viento dominante

En los dias
de lluvia

En el dia de
mas lluvia

SIN PALABRAS

A LA CONSIDERACIÓ DELS SUBSCRIPTORS

Tota revista, per humil que sigui la seva publicació, necessita gent i hores, moltes hores de dedicació.

El dia 21 de novembre de 1.970 sortia el número 1 del Bolletí Sant Joan, baix la direcció de don Joan Julià Gayà i un bon grapat de col.laboradors, dels qual en queden molt pocs, potser solament un, En Miquel Florit Huguet.

Allà pel setembre de 1.976, em vaig fer càrrec de la revista com a director, ja que don Joan Julià havia presentat la demisió del càrrec. Si exceptuam la temporada que me substituï Na Rosa Sastre Juan - setembre de 1.981 al setembre de 1.982 - es pot dir que des de fa 10 anys, estic amb un equip de col.laboradors que s'ha anat renovant periodicament, al front de la publicació. Amb aquest temps hem passat del número 53 al 194, i s'ha donat el gran salt en quant a presentació; des d'aquell bolletí quasi infantil fet amb la multicopista manual, a la fotocòpia, i d'aquesta al offset, cosa que ens permetrà posar-hi fotografies. El dia 7 d'octubre de l'any 1.983, quan publicàvem el número 128, es va convertir amb una revista quinzenal.

Aquest pas es va fer amb la bona intenció d'apropar-mos més al lector, però de llavors ençà ha plogut. El ésser quinzenal, creim que el farà més actual, però passa que l'equip que emprenguerem la tasca de continuar i millorar la publicació s'està cansant, duguent en conseqüència, una manca de línia de coordinació amb els temes tractats. -D'aquell equip en quedem pràcticament tres-. Amb aquests 10 anys el bolletí ens ha tornat molt feixuc ja que suposa moltes hores de feina i dedicació, i ens manca més imaginació i, sobre tot, mà d'obra.

El fer un número de la Revista Sant Joan comporta: unes 12 hores per mecanografiar i corregir; pel muntatge unes 5 hores; per fer l'enviament a fora unes 5 hores més; el repartiment pel poble, unes 3 hores cada quinze dies; i bastantes hores per la recollida i redacció d'articles, notícies i altres, a més de l'administració que també requereix molt de temps a pesar de tenir sanetjada l'economia.

Si totes aquestes hores de dedicació desinteressada, es poguessin repartir entre una dotzena de persones el SANT JOAN podria seguir sortint quinzenalment, ben estructurat, amb temes actuals i vius. Però actualment no es així i per lo tant hem decidit que passi altre volta a partir d'aquest mes de gener, a ésser una publicació mensual i amb més pàgines. I dic, hem decidit perquè tal cosa es va acordar a la reunió celebrada el dia 14 de desembre passat, a la que també després de dues votacions dels membres de l'equip responsable de la publicació fou elegit nou Director. La responsabilitat de seguir l'empresa que fa 16 anys es va començar, ha recaigut en la persona de Josep Mayol Florit.

Per tot lo antes exposat volem pegar un crit d'atenció i demanar la vostra col.laboració, ja que es necessària més gent, i gent compromesa, per dur endavant aquesta tasca començada.

Per tant vos convidam molt seriosament a entregarvos-hi amb cos i ànima i sense interrupció, sentint vostra la revista... al contrari, seria fer retxes dins l'aigua.

Carles Costa Salom
President del Centre Cultural

JOAN BARCELO MATAS EL ALCALDE DE LAS MULTIPLES REALIZACIONES

Sant Joan, dentro de la época navideña ha vivido, además de las fiestas, un acontecimiento municipal. Un hombre emprendedor Juan Barceló Matas, cumplidos diez largos años de gestión municipal y ante la imposibilidad de seguir como Alcalde, por razones profesionales que le han alejado de la villa, ha renunciado a la alcaldía. Este hecho ya se había anunciado en las pasadas fiestas patronales, noticia que causó sorpresa general, pues su buen hacer le había hecho merecedor de un buen prestigio en toda la población.

El 1 de Febrero de 1.976 a sus 27 años de edad Juan Barceló Matas, después de unas muy igualadas votaciones, era elegido por los Concejales, Alcalde de la villa, sucediendo a Francisco Company Bauzá, que había cumplido sus seis años de mandato.

Luego en las primeras elecciones de la democracia en 1.979, fue reelegido y también en las de 1.983 volvía a ocupar la Alcaldía. Por tanto han sido casi once años de ocupar la Presidencia de nuestro Ayuntamiento. Ya en su primera alocución, anunció que su labor sería clara y transparente y

para ello creó la publicación de la anual Memoria Municipal, que ha venido editando anualmente y en la que figuran todas las realizaciones, proyectos y presupuestos en forma detallada.

Con la amabilidad que le caracteriza Juan Barceló ha querido dedicarnos unos minutos y de la charla entresacamos lo siguiente: ¿Como han sido estos años al frente del Municipio?

Han sido una grata experiencia, quizás ingrata también, en algunas ocasiones, pero satisfactoria al fin, en el sentido de haber podido colaborar con el pueblo en una etapa en que mi vida me lo ha permitido.

¿Han sido difíciles estos años de gestión?

Siempre hay dificultades en toda gestión, pero con ilusión pueden superarse y creo que la clave de toda la labor realizada ha sido el haber podido contar con un buen equipo en el Consistorio, tener buenos amigos y como no, el asesoramiento eficaz de don Rafael Bauzá, entre otros factores.

¿Cual ha sido el proyecto mas ambicioso de los realizados?

Quizás la construcción del Centro de E.G.B., sus accesos y alrededores, en cuya gestión ha sido eficaz la colaboración del sanjuanense Mateo Bover.

¿Que proyecto habría querido ver realidad?

Tal vez la culminación del asfaltado en todas las calles, la creación de un polideportivo completo, etc. y en la parte cultural la edición de un libro biográfico del P. Rafel Ginard y rendir un homenaje al Ecónomo Mas.

Finalmente ¿Como ves el panorama político municipal?

Bien, creo que hay una serie de personas válidas y con ilusión de servicio, que unidas con el único ideal de servir al pueblo, podrían hacer realidad muchas obras. Espero se den cuenta y el pueblo sepa elegir para que la realización de mejoras no se interrumpa, y puedan quedar plasmadas en las memorias municipales.

Efectivamente en estas publicaciones queda constancia de las realizaciones de estos años y parece casi imposible que por su número, hayan podido llevarse a término. De ellas y siguiendo un poco el orden cronológico destacamos las siguientes:

-Asfalto del camino de "Son Baró", ampliación de las oficinas municipales, arreglos en el cementerio, creación de una ferias y fiestas en el mes de junio, etc. Esto en la primera etapa (1.976-1.979).

-Ensanchamiento y asfaltado del "Camí d'Horta", obras de embellecimiento y ampliación del cementerio municipal en varias fases, ajardinamiento de la calle Consolación en su inicio, con la aportación de las subvenciones de los Concejales, dotación de alcantarillado de la zona A (Camp d'En Fiol), con la construcción de una fosa acéptica y mejoramiento del ya existente (zona B, resto del pueblo); con lo cual, toda la población goza ya de esta infraestructura; adquisición en 1.980 de los terrenos de Son Juny, donde se halla el campo de deportes y donde fue construido el Centro de E.G.B. inaugurado a principios de 1.985, finca que con posterioridad ha sido ampliada con la adquisición de terrenos lindantes. En las fiestas patronales de 1.982 se inauguraban dos grandes realizaciones el alumbrado público y la plaza de la Constitución.

-Han recibido mejoras también el "Camí de Ses Casetes", "Camí de Binifarda" y "Camí de Calicant".

-Nuestro municipio se ha adherido a la Mancomunidad Pla de Mallorca con el servicio de recogida de basuras. En 1.983 era declarado Hijo Predilecto, el maestro Joan Mas, al que se le dedicó la amplia vía de acceso al Centro de E.G.B. La calle del Mestre Mas vió en 1.984 su definitiva apertura.

-Recientemente ha sido realizada la construcción de un Centro Salitario, ensanchamiento del camino de Consolación en su primera curva, vía que en estos años se ha visto adornada con árboles y farolas, ensanchamiento de la calle Mayor en su parte alta, aceptación de la donación de un solar para el Club d'Esplai para la Tercera Edad y arreglos en esta zona, delimitación del suelo urbano y existen otros proyectos en vías de ejecución.

Han sido por tanto diez años bien aprovechados; tal vez sea difícil, el que un pueblo pueda presentar una tan larga lista de realizaciones en el espacio de estos años. Todo por el trabajo de un equipo que ha actuado con armonía, bajo la batuta acertada y eficaz de Juan Barceló Matas, un Alcalde que pasará a la historia, como el hombre emprendedor, el de las múltiples realizaciones.

Le sucede en el cargo su fiel colaborador Juan Barceló Mesquida, que en las elecciones de 1.979 y de 1.983, pasaba a ser miembro del Consistorio; un hombre que en las ausencias de Barceló Matas ya le había sustituido; por ello su labor será una continuación de la ya realizada, tal como nos lo ha manifestado y así los proyectos emprendidos se irán desarrollando; entre éstos están:

-Acondicionamiento de la Casa de Cultura, cuyas obras fueron adjudicadas recientemente, ampliación del Cementerio obra ya empezada, pavimentación asfáltica de las calles, redacción del proyecto del Club d'Espali, arreglos en la zona de "Sa Creu d'En Revull", entre otras.

Así gracias a hombres con voluntad de servicio el pueblo de Sant Joan, va mejorando su aspecto haciendola una villa agradable y acogedora.

Juan Jaume

Foren representats un any més "ELS REIS"

Altres volta un grup d'aficionats, anguany ja agrupats baix el nom "Grup de Teatre Atzavara", mos oferiren la representació d'una obra popular que els nostres avantpassats tenien amb gran estima i que coneixien com la Comedia dels Reis.

La representació feta amb gràcia, si be hi notarem a faltar l'ambientació musical, té com a personatge central el Rei Herodes que enguany interpretà En Josep Mayol. També el Dimoni li prengue els seus atributs, com be diu el criat: "El Rei Herodes d'enrabiava perquè Jesús es nat, jo sempre m'ho havia pensat que el Dimoni el s'enduria".

Al costat del Rei Herodes, aparegueren el Majordom interpretat per Aina Maria Galmés, el Secretari per Antoni Bonet, la Sibila per Joana Karmany, el General per Magdalena Gayà, les gracioses interpretacions dels Doctors de la Llei foren interpretades per Gregori Nicolau i Antoni Bauçà.

Els Reis de l'Orient foren:

Rei Gaspar: Nino Company

Rei Baltasar: Antoni Carles Costa

Rei Melció: Bertomeu Bauçà

tots ells escoltats pels seus pages i criats.

La representació va finalitzar amb l'adoració al Nin Jesús, interpreta ren el paper de Maria, Antònia Riera i el de Josep, Miquel Gayà.

Totes i cada una de les intervencions d'aquests artistes nostres foren de lo més aplaudides pels assistents i reberen la felicitació per l'esforç que suposa any darrera any poder oferir una obra popular amb tants de personatges. Molts d'anys.

ARRIBA LA CAVALCADA DELS REIS

Entre la llum i el fum de les bengales arribaren els Reis Magics que damunt els seus cavalls saludaren als nins i majors que celebraven la seva vinguda.

Després d'adorar al Nin Jesús del Betlem de l'església repartiren a tots els infants el seu carregament de joguets i regals, fent així realitat les il·lusions de tots.

Una cavalcada que com cada any patrocina l'Ajuntament i que es pot fer realitat per l'esforç d'un grup de gent que fa quasi trenta anys que hi treballa; cal destacar entre molts d'altres en Tomeu Bauçà "Maiolí" i En Toni Company "Foc" que aviat compliran trenta anys de fer de rei. Altres que preparen els festers, les carroces, els cavalls, maquillatge, etc. a tots des de aquestes retxes els volem donar en nom del poble les gràcies per que amb la seva dedicació fan que cada any poguem veure l'arribada d'aquesta cavalcada d'il·lusió i de tan plaents records.

Wmenech - 1-4-5-5-

Estampa de mitjan segle XV gravada en coure. D'un tiratge del 1651 fet a València.

FESTA DE SANT ANTONI

Un any més les nostres gents amb la coordinació de l'Obreria de Sant Antoni celebraran la típica festa del Patró dels animals i de la pagesia.

Pel dia 16 tindrà lloc l'encesa de fogarons i tots ells seran visitats per les xeremies i el Dimoni, i obsequiats per l'Obreria. Enguany es preveu fer un fogaró baix del campanar a on hi podrà torrar tothom i a on l'Obreria tindrà vi per tots, així es vol donar més ambient a aquest vespre, en que les cançons populars acompanyades per les ximbombes es senten per tot arreu i a on l'oloreta de porquim es fa present dins tot l'ambient.

Llavors el dia de Sant Antoni, al capvespre hi haurà les beneides i el concurs de carros i acabarà la festa amb la celebració religiosa en honor de Sant Antoni.

VOLEIBOL FEMENINO - CATEGORIA CADETE

El equipo de voleibol femenino en la categoría cadete empezó la liga el pasado día 13 de diciembre pasado. Este año a diferencia de los otros, se enfrentan los equipos de Petra, Montesión de Pollensa y Sant Joan y el ganador disputará la final con el que se proclame campeón de los equipos que se enfrentarán en Palma. Después el campeón de Mallorca se enfrentará al campeón de Menorca e Ibiza proclamándose así el campeón de Baleares.

El equipo cadete este año esta formado por Antonia Gayá, Margarita Catalá, María Alzamora, María Gayá, Cati Morey, Marta Company, Mª Magdalena Nicolau y María Company con su respectivo entrenador Andrés Gelabert.

El primer partido que jugó fue el día 13 de diciembre en su propio campo frente el Montesión. Fue un partido poco dificultoso ya que el Sant Joan dominó prácticamente todo el tiempo y así lo demostró imponiéndose por un claro 3-0 con los siguientes parciales 15-8, 15-8, 15-6.

El segundo partido de la liga el Sant Joan se desplazó a Petra para enfrentarse al equipo local al cual volvió a derrotar por 3-0. El juego realizado por el Sant Joan no fue malo aunque en el tercer set tuvo un pequeño bajón pero lo superó sin dificultades. Los apciales quedaron con 15-3, 15-3 y 15-12; en este último set se puede ver que el Sant Joan tuvo que esforzarse más.

El equipo santjuanense no disputará ningún otro partido hasta 1.987 ya les tendremos informados.

Deseamos que 1.987 sea un año lleno de éxitos para este equipo de voleibol.

Felicidades

NEIXAMENTS

El passat dia 28 de desembre va néixer el primer fill, en aquest cas, filla de l'Apotecari titular de Sant Joan. Enhorabona al matrimoni Joan i Montserrat per aquest feliç aconeteixament, a la nina se li ha posat el nom de Laura Torres Tubert.

AJUNTAMENT

Ja prop a acabar l'any el Consistori de la vila celebrà el darrer plé de 1.986, el que podem calificar d'important en quant a les notícies produïdes.

En el primer punt de l'ordre del dia es va aprovar l'acta de l'anterior reunió, de la que volem recordar que en aquella es va acordar sol·licitar l'inclusió dins el Plà d'obres esportives, el projecte del nou enllumenat del camp de futbol de Son Juny, amb un pressupost de 4,485.705'-. i que a l'hora d'ara ja sabem que ha estat denegat. També es va deixar d'amunt la taula l'aprovació dels Estatuts de la Mancomunitat Pla de Mallorca.

En el segon punt es va acordar declarar festes locals els dies 24 de juny (néixement de Sant Joan) i el 29 d'agost (degollació de Sant Joan), festes dedicades al Patró del poble.

Liquidació del contracte amb la societat de cassadors de Sant Joan, amb el qual es contava amb la col·laboració del Guardia Jurat com a guardia rural, fou lo acordat en el tercer punt.

En el quart, es varen aprovar les modificacions pertinents al projecte de reforma dels Estatuts de la Mancomu-

nitat Pla de Mallorca. (Pendants de reunions anteriors).

Quint punt. Adjudicació de les obres d'adaptació de la Casa de Cultura Cinc eren les empreses constructores que havien presentat plec d'opció a les obres. Ja d'entrada dues foren excluides per superar el seu pressupost al del projecte que es de 17,014.268' - pessetes. Dels tres restants, el que millor oferta feia era el de l'empresa Riutort (Palma), amb un pressupost de 16,981.868'-. i a aquesta empresa l'hi foren adjudicades les obres que haurà de realitzar amb un plaç de tres mesos o sia abans del dia 30 de març.

Seguidament en el punt sisè es va aprovar el pressupost de l'acabament de l'instal·lació elèctrica de la plaça de la Constitució que puja 552.148' -

El setè punt era. Renuúncia i elecció de Batle. Després d'unes paraules del Batle Joan Barceló Matas, els 10 Regidors assistents alegiren entre els caps de llista el nou Batle, sis votaren a favor de Joan Barceló Mesquida i els quatre restants foren en blanc.

Una vegada haver jurat el càrrec, es va anomenar a Francesc Bover com a depositari de la corporació.

Després es va dar per acabada la sessió.

DEFUNCIONS

Joan Nicolau Bauçà (Parrec) va morir el 12 de desembre de 1.986, havia néscut el 15 de desembre de 1.903.

Margalida Bauçà Gual (D'Hortí) va morir el 17 de desembre de 1.986, va néixer el 29 de maig de 1.906.

Llorenç Barceló Font (d'Es Pujol) va morir el 21 de desembre de 1.986, va néixer el 30 de gener de 1.906.

CENT VILLANCETS

MALLORCA, TERRA DE DIMONIS

Ja fa quatre anys que el Patronat de Sant Antoni de Manacor va tenir la gran idea de convocar a tots els Dimonis de l'illa a una trobada luciferina a la Ciutat de les perles, dels mobles, i de tantes coses més, a la qual poguérem veure i comprovar les feres cares i els grossos banyams que coronen la testa que aquests personatges exhibeixen.

A Mallorca hi tenim Dimonis de tot tamany, Es pot dir que no hi ha festa sense Dimoni, ell tot sol és ja més de mitja festa. Recordam que per les nostres festes Patronals i a un poble que l'atlotea no passa dels tres-cents, aquest estiu passat els "Dimonis" pel carrer del Mestre Mas arplegaren més de vuit-centes persones.

El Dimoni es el gran tentador, que fa correr als petits i qualcún de més gran; que fa por a les atlotes; que bestantes vegades allarga massa la mà, i espanta a les dones. Es quasi un ritu, l'emvestida del Domini, l'esglai simulat de les joves i les velles, el crit i la correguda.

Convocar a tots el Dimonis a Manacor fou una iniciativa a tenir molt en compte i continuar-la, ja que compleix la seva comesa, donar importància a la bblica figura del Dimoni, destacar el seu paper dins la tradició mallorquina. I així ho han entés tots els pobles, enviant la seva representació infernal a les trobades de Manacor, Sa Pobla, Sant Llorenç i Muro, que foren organitzades pels respectius Ajuntaments.

Amb el patrocini del Consell Insular de Mallorca, acaba d'esser publicat el segon volum de "Cent villancets inèdits dels concurs de Porto Cristo" presentat baix la direcció i tutoria de Francesc Ramis ja que son seves 86 de les cent composicions que hi figuren.

L'edició ha estat impresa als taller d'Apóstol y Civilizador de Petra. La portada correspon a J. Ramis Sureda i els altres villancets corresponen a Gaspar Fuster Veny, Joan Fons, Amparo Morell, Bartomeu Matamales, Petra Riera, Francesc Aguiló, Antònia Llabrés Miquel A Febrer, Cristina Salom, Francesc Baell i Marisol Rebolledo.

Probabilidad

Una nina va néixer el 8 de juny de 1.980... el mateix dia i més que la seva mare, el seu padrí matern, i la seva repadrina. Les probabilitats de que quatre generacions neixin en un mateix dia i més son d'una cada 48 mil.lions.

PAREIX MENTIDA...

Que el nostre Ajuntament, qua aquest Nadal, s'ha decidit a enllumenar bona part del poble, hi hagi hagut un dimoniet que part de les festes ans ha deixat a les fosques.

Que fent tan poc temps que fou asfaltada la carretera que ens uneix amb Vilafranca, i quasi acabades les tasques d'asfaltar, just a s'indret d'es pou nou, varen sortir un raig de bonys, vull dir que l'asfalt va baldufar i que allò es un desastre.

Que quan plou es queixa i quan no plou també, no hi ha qui l'entengui en es pagès, menys mal que fa uns quants dies que fa bon temps i ja no remuguen, ja poden sembrar per que ja no hi ha moll. Però que volau atlots, ja sabeu allo de que "no sempre plou a gust de tots".

Que en aquest poble es gastassin un caramull de diners en fer un centre sanitari, i are pareix que el tenen aparcad, esperant que torni vell.

Que tenguent en aquest poble un solar on es podria edificar un bon teatre, per els interessos de certa persona, els que vulguin fer teatre l'haguin de fer dins un local no acondicionat.

Començà el mes de desembre, i s'acostà Nadal, la gent començà a xerrar de festes, de pau, de germanor i d'amistat Però resulta que solsament hi ha festes per que segueix la guerra, l'enemistat, l'enveja i l'odi.

Es va celebrar la comedia dels Reis. Es varen donar les invitacions a l'Ajuntament, perque hi hagués una millor distribució de la gent i tothom la pogués veure.

Donç! hi hagué gent que tengué la poca vergonya i (xerrant malament) la mala llet, d'anar a cercar més entrades de les que nesessitava, simplement per tenir-les. I després no els aprofitaren.

Noticies sense confirmar.

Pla de ses veles

Un nombros grup de propietaris que tenen finques dins el Pla de ses veles, So N'Amadora i Horta, el passat dia 28 celebraren una reunió per perfilar el projecte de realitzar una concentració parcelària.

El projecte abarca totes les finques dins el polígon comprès entre el camí d'Es clotat, Son Font i Horta, el torrent d'Horta i la carretera de Vilafranca.

Projecte realment viable, ja que les terres compreses dins aquest polígon, reuneixen mes o manco les mateixes característiques.

Se tendrà en compte al valorar les finques, els arbre que hi ha sembrats, per altre banda escasos. Així com també les construccions que tendran que esser destruïdes, es a dir una vintena de casetes.

La reunió fou presidida per i presentà el projecte el nostre paisà i el secretari dona lectura a la llarga llista de propietaris, indicant l'extensió de la finca. Tots els assistents sortiren relament entusiasmats.

A la mateixa reunió, es va assegurar que el propietari del molí d'aigua, te previst restaurar el molí, seguint - així una iniciativa encomiable, que han diut a terme molts d'altres propietaris. Per aixó pensa demanar l'assessorament i ajut de la societat "Amics dels molins" i altres.

Com a santjoaners ens alegre que se salvi uns dels pocs molins que queden dins el terme. Pareix que el propietari del molí d'En Volo també te en projecte la seva restauració.

En Pere Mantider

Baltasar

EL PSM ÉS MÉS QUE UN CLUB

Com el Barça. Per aixó, si fa no fa, hi passen les mateixes coses.

Ara el PSM també té el seu Maradona que se'n vol anar a un altre club abans d'acabar el contracte. I, ves per on, pretén entrenar-se amb la nostra camiseta perquè vol mantenir-se en forma, no fos cosa que en fitxar pel nou equip el facin jugar de titular un professional responsable s'ha de cuidar en tot moment i circumstància.

Els equips regionals com el nostre, ja se sap, vengua pujar jugadors de la cantera, i quan ja comencen a estar foguetats ve el Madrit, és un club tan senyorívol per dir-li que no! A més a més, i en aixó no hi ha canvis que valguin, tant si hi ha dictadura com democràcia, el Madrit és l'equip del govern i jugar amb l'equip d'Espanya fa tanta d'il·lusió!

No res, hem dit els altres jugadors de la cantera, haurem de fer una mica més de pressing perquè no es noti que hi ha una baixa a l'equip. Es una llàstima perquè al Parlament, perdó, a la lliga, tot i ser modest, el nostre conjunt era el que feia més bon joc; encara que, tot s'ha de dir, el nostre particular Maradona no feia massa l'espés, per bé que és innegable que tocava magníficament la pilota dins l'àrea... o se diu dins la nació?... Del disgust ja no sé que dic!

Tornem a la qüestió; com que hi ha hagut una baixa, ja ho sabeu joves amb il·lusions polítiques, vull dir futboleres, al PSM fa bon fer carrera i, si sou llesterrons i feis bonda, per ventura en estar una mica més fetets podreu arribar a jugar amb al Madrit. En Jordi, que s'ocupa dels fitjatges, vos atendra; au, sense por, que aixó del nacionalisme, hei, del futbol, només és qüestió d'ètica, vull dir de mobilitat.

També podriem arribar a una altra solució més realista: fer-mos filials del Madrit. Com no se m'havia acudit abans? Així no mos prendrien més jugadors i mos resultaria més econòmic mantenir l'equip. Però... de cap manera! els afeccionats de la nostra barriada no ho comportarien... no se qué s'han cregut que són: quatre mercaders carre-

gats d'orgull nacional, perdó, futbolístic; aixó és lo que són. Amb aquesta intrangigència no aconseguiran altra cosa que fer-mos perdre la categoria i després del descens encara tendran barra de fer-se socis del Madrit. Amb aquesta gent no es pot anar enlloc, però si els nostres són així... qué hem de fer?.

Perdonau la tabarra, però es que els que duim dins les venes aixó de la patria, perdó, dels colors, som uns pesats i sempre explicam les nostres gestes. Per aixó permeteu-me encara recordar amb nostàlgia una jugada que repetia el nostre ex-company Quan un dels seus se venia al contrari, mals moments en té tothom, el nostre Maradona particular sempre el driblava per l'ètica exclamant: "Que deu tenir la nostra terra que congria tants de...?" Però no, Damià, la frase, vull dir la jugada, és teva. Acabala tu mateix si vols. Fes-ho davant el mirall; els teus companys ja no hi són per escoltar-te.

Bon vent.

Joan Mir

De l'Executiva del PSM-
-Esquerra Nacionalista.

PSOE - PREMSA FORANA

El dissabte dia 20 de desembre el PSOE reuní la Premsa Forana de Mallorca, en un sopar celebrat a Sineu, i que estava presidit pel seu candidat a la presidència del Govern Balear Sr. Francesc Triay i el Gabinet de Premsa i Imatge. Una bona ocasió, les festes de Nadal i Cap d'Any per entrar en contacte amb les publicacions de la part forana de l'illa, i explicar alguns projectes de futur.

RABIA

Estamos frente a otra zoomosis, aquel grupo de enfermedades transmitidas por animales enfermos; en este caso el animal transmisor enferma siempre y más pronto o más tarde muere. También se llama hidrofobia. Este término ha dado lugar a una polémica continuada entre gente no sanitaria; tanto es así que más de un autor de teatro lo ha llevado al escenario.

Se trata de una enfermedad terribilísima, sumamente dolorosa y que conduce inevitablemente a la muerte lenta pero progresivamente.

Se llama rabia porque el enfermo (y el perro transmisor) están muy inquietos y nerviosos. La hidrofobia viene del hecho que el deglutir, incluso agua, provoca un gran dolor en la garganta y llega un momento en que el simple ruido de agua produce pánico y dolor con espasmo de garganta. Recuerdo que fue tema de un sainete que vi cuando todavía era niño: un perro mordió a un señor y el médico del pueblo no le dio demasiada importancia; la familia solicitó un grupo de catedráticos para dictaminar si el perro era o no rabioso y le dieron agua; el perro no bebió. El médico en cuestión los contemplaba. El grupo de catedráticos diagnosticaron que el perro era rabioso porque no quiso beber; pero el médico demandado, con el ojo clínico que caracteriza a los médicos rurales, expresó que bien podría el perro no tener sed.

Todo ello a cuento de que esto de hidrofobia la llamado la atención de muchos curiosos.

Se transmite a través de la mordedura de perros, gatos, vampiros, mofetas, ratas... El virus productor viaja por los nervios hasta el cerebro. Aquí provoca los síntomas: Convulsiones semejantes a epilepsia, nerviosismo, agresividad, exceso salivación y espasmo de la garganta, como una soga que aprieta bruscamente al menor intento de glutir. Tanto es así que el enfermo se excita por el mero hecho de pensar en tragar; de ahí la hidrofobia dichosa.

No hay tratamiento; no hay evidencia de que se haya salvado NADIE; pero se puede evitar.

Medicina preventiva.- VACUNAR a los perros; es una vacuna afectiva y no es peligrosa; si no hay rabia es porque se ha vacunado mucho. Hay dos tipos de rabia: la doméstica que procede de los perros y gatos de casa y la salvaje, procedente de lobos, mofetas, ratas, vampiros... más abundante.

Conducta a seguir.- Suponemos que se tratara de mordedura o arañazo de perro o gato. Lo primero lavar bien la herida con agua y jabón abundante. Aplicar agua oxigenada y luego mercromina. Si no cicatriza pronto, mucho mejor. más entrarán los desinfectantes. No se puede coser una herida de este tipo. Mejor no taparla.

Es curioso que el virus de la rabia es muy mortal, se inactiva con simple mercromina. Pero si no se limpia la herida y el virus progresa el paciente muere rabioso; puede transmitir por mordedura o saliva.

Es mejor vigilar el animal y actuar así:

A) Si de entrada parece nervioso inquieto con espuma abundante en la boca hay que matarlo y enviar el cerebro a Sanidad para análisis y vacunar 21 días al paciente.

B) Si el perro está bien hay que vigilarlo. Si en diez días no presenta cambios se suelta; pero si en el curso de este tiempo enferma, hay que vacunar al paciente durante 21 días (una inyección cada día) y sacrificar al perro.

La vacuna por sistema no se usa porque puede dar problemas de meningitis. Se nos olvidó decir que incuba de 2 días a 2 años; normalmente 3-7 semanas.

La convivencia del enfermo se mantiene y no pierde la razón; se da cuenta de la angustia que va pasando y siente la terrible muerte cada día más cerca.

Es fácilmente evitable. Vacunar los perros y lavar muy bien las heridas por mordedura de animales y también las heridas normales que toquen saliva de animal.

Por si sirve de consuelo, no hay rabia doméstica en Baleares y creo que poca en el resto de España; pero porque se sigue vacunando.

EL COMTE D'AIAMANS I ELS QUI ES VOLIEN CASAR

Quan a nostra vila de Lloseta els joves es volien casar, hi havia el bell costum de consultar i de demanar permís al Comte d'Aiamans i Baró de Lloseta. Hem dit bell costum allà on havien de dir antic costum, i ja se sap que un costum arriba a ser una llei, acceptada pel poble i, també assumida pels poders fàctics del moment. No podem jutjar. El que podem fer és aixecar acta notarial i explicar com passaven les coses i quines circumstàncies hi havia. L'investigador dona a conèixer uns fets i unes realitats. L'investigador no pot interpretar la Història, puix aquesta té força suficient per lloar-se o criticar-se.

Tots sabem de la grossa influència dels Comtes dins els nostre poble. Era una influència forta i masella de contradiccions, acceptades pels habitants de nostra Lloseta. Per això és interessant fer aquesta regeressió i contar, lleugerament, la influència dels llosetins que és volien casar i que es posaven amb total submissió als Comtes d'Aiamans.

Si parlem d'ara en fa cent anys, que era comte D. Felip Pascual Togores, podem assegurar que minvà el seu poder temporal i alleugerí les impositcions envers els habitants de Lloseta. Si una parella de nuvis, una parella que es volia casar, a l'hora de preparar tot el que fos necessari, acudia a la casa dels Senyors de Son Togores i li explicaven el cas. Li deien que es volien casar i que necessitaven el seu permís i una ajuda per dur endavant la barquera. El Comte no s'hi oposà mai. Els feia un petit sermonet i llavors, davant Notari, els dava un bocinet de terra perquè ell, el jovença que es volia casar, començàs a fer-hi obra i enllestís una caseta amb les mínimes condicions.

No pensem que els Comtes dassin molt. No ho hem de creure. Daven un bocinet de terra a la part del Puig i a les terres primes, a aquella parella de fer el casull i donar unes quantitats als Senyors cada any. Es veuen casos en què els recent casats han de donar dues gallines, dues dotzenes d'ous i seient al Comte cada vegada que aquest

passàs per davant la caseta que havien construït. De totes maneres els Comtes no daven bon terreny de conrò, ans el contrari daven els retalls de les finques xereques i que no valien res de res. En són proves els casetons que estan a la part antiga de nostra vila, al Morrull per exemple i pujant cap al Puig, carrer de Pastora.

Vist avui dia ens pareix una monstruositat de poder i de submissió. Vist amb les ulleres d'antany, la cosa canvia i els novells matrimonis tenien, a simple vista, una ajuda ràpida, però supeditada als desitjos dels Comtes, que mai per mai donaren res per res, com es veu a distints documents Notarials. Regalaren poc i exigiren molt. Avui, passat temps i fortunes i els Comtes abandonat Lloseta, ens donam compte que el món és equilibrador. Els Senyors daven, regalaven part del seu patrimoni. Els llosetins regalaven el treball i la feina, amb sol i aigua, als Comtes, a canvi d'un raconet on fer el pobre niu i conrar la llocada.

Avui quan és difícil conjugar un passat amb un present, voldriem donar un testimoni d'afecte a ambdues parts. Als Comtes per donar a la gent llosetina una mica de finca per, com s'ha dit, fer el nieró; als llosetins per ampliar aquest niu i convertir-lo amb la Lloseta d'avui, alegre i ufana. De totes maneres no podem deixar de pregonar que la gent humil s'havia guanyat, en doble, les gratificacions dels Comtes. Ho arribaven a pagar un grepat de vegades. Avui, acabatall del segle XX, ens pareix monstruós el tarannà dels Comtes envers de Lloseta i dels llosetins, però, com ja hem dit la vida és compensatòria i l'actuació Comtal fou decissòria per nostre poble. Entre ells, Els Senyors i el poble, nosaltres, s'hi va fer una "entente cordiale" on les dues bandes estaven bé. El Senyor, Comte d'Aiamans i Baró de Lloseta, regalava una parcel·la. Els recentcassats, construïen una casetona i ampliaven el seu conrò. Abdós estaven contents i alegres. El que passà fou que fuit el Comte de Lloseta, D. Marià Gual de Togores, Lloseta passà de ser una població anònima, a ser una població viva i fainera, treballadora i fruitera.

Seria cosa que els Comtes colapsassin un poc, o un molt, el rpogrés del poble?

Podria ser veritat que la noblesa arrelada a Lloseta fos un "freno" pel progrés? Seria possible que aquells recent cassats anassin de bon cor a veure el Comte i aquest els donés una parcel·la, també de bon cor? Planetes de la vida! Antany els Comtes d'Aiamans i Barons de Lloseta eren propietaris de lo bo; en repartiren una petita part, i l'altre la varen vendre. Es positiu per Lloseta aquest botó històric de quan els qui festejaven anaven a veure al Comte i aquest els donés un petit bocí del seu terreny? Els qui ho es sentin historiadors poden contestar a la pregunta. Nosaltres, com a investigadors, ens quedam dins els llims de la foscura de la Història. Tan sols podem donar fe de que els joves qui es volien casar, a nostra vila, havien de passar consulta als despatxos, ampulosos, dels Comtes d'Aiamans i Barons de Lloseta. Per ventura la raó no sia a cap extrem i sia al centre.

El Biel de sa Posada
Revista LLOSETA

Les 24 hores del dia, per l'Ona Mitja, el 648. RADIO NACIONAL, JA EMET DES DE MALLORCA.

-Les notícies illenques, en català, a les 9'05, de les 13 a 14, i a les 6'05.

- "Voramar", de tres a quatre de l'hora-baixa, una finestra oberta per a un magazine plural.

=====

Quan es compleixen els 50 anys, precisament, de la creació de RNE, la ràdio pública i de tots, arriba aquí aquesta emissora, emetent ja des de Mallorca, per a totes les illes. El dia 15 de desembre s'inaugurà el centre emisor de Marratxí que, en l'OM, Ona Mitja, en el punt 648 del dial, permetrà la recepció de la programació de 24 hores de Radio Nacional, Radio 1.

Fins en aquest moment els oients de Radio 1 rebien la programació de les emissores de Barcelona, Valencia o Múrcia, en unes condicions d'audició que ara es ceurà ampliament millorada per RNE-Balears en el punt 648. Així ↗

també s'ha d'assenyalar que la programació que RNE-Illes Balears feia en català es trasllada de Radio 3 en FM a Radio 1, es millora en la seva cobertura a totes les illes i s'amplia. Ara tot el dia, 24 hores continuades de música, notícies, entreteniment i servei públic, sense publicitat des de les ones de RNE. Els vells seguidors de Radio Gaceta de los Deportes, España a las 7, España a las 8, Las mañanas de Radio 1, La Tarde de todos, Clásicos Populares... tenen ja una gran millora de la recepció, un premi a la seva fidelitat.

D'altra banda els professionals de RNE a les Illes Balears seguiran fent feina per a servir a tots els espanyols, la vida, la cultura i les notícies illenques, mentre oferiran més de dues hores diàries, tota la setmana, esclussives per a les Illes, bàsicament en la nostra llengua. Ala 1 fins les 2 "El diari de les Illes"; primer, amb un reportatge-entrevista, després esports i a la una i mitja les notícies. A les 6'05 del capvespre hi haurà un altra bolletí de notícies illenques. A primera hora de l'horabaixa, de 3 a 4, "Voramar" es un espai, ampla i obert, per a tota la vida cultural i social de la comunitat illenca.

Radio Nacional a Palma té aquests telèfons: 717908 - 717909. Paseo Mallorca, 14. 07012 Palma.

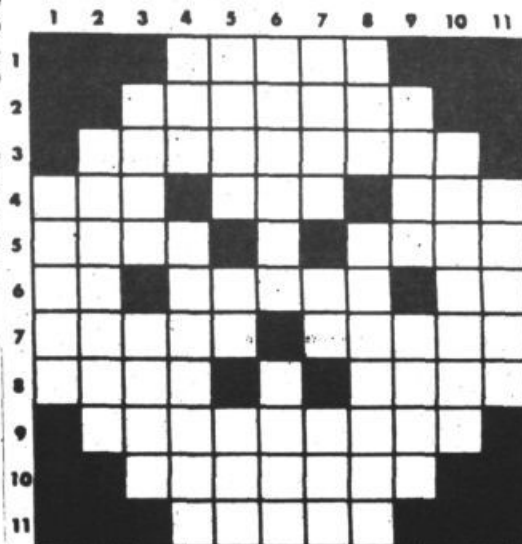

PASATIEMPOS

HORIZONTALES: 1.- Nombre de mujer. 2.- Químico y bacteriólogo francés famoso. 3.- Seguidores de cierta secta protestante. 4.- Entregar. Al revés, pronombre personal. Al revés, adjetivo posesivo (PI). 5.- Repetición de un sonido reflejado por un cuerpo duro (PI). Dícese del pelo con canas. 6.- Negación. Dotado de alas. Exclamación. 7.- Vano, fútil. Dícese del descendiente de Mohamed-ben-Abbad, que a la caída del Califato de Córdoba fundó un Reino de Taifas en Sevilla. 8.- Viento. Ala de un ave despojada de plumas. 9.- Figurado, unidles, amalgamados. 10.- Baja el precio de una cosa. 11.- Batracio que carece de cola.

VERTICALES: 1.- Municipio de Alicante. 2.- Nombre con que se conoció también a Esparta. 3.- Libre de mezcla. Instrumento para atacar o defenderse. 4.- Al revés, semejante. Daba condiciones de salubridad. 5.- Carta de la baraja. (PI). Pronombre personal. Apócope de Santo. 6.- Municipio de Sevilla. al revés, río de la URSS. 7.- Verídico, auténtico. Entrega. Conceder. 8.- Todavía. Metal de color blanco rojizo. 9.- Cierta flor. Une dos o más metales fundiéndolos. 10.- Concilio, reunión de obispos (PI). 11.- Mueca o gesto.

CRUCIGRAMA

SOLUCION
HORIZONTALES: 1.- Laura. 2.- Pasteur. 3.- Luteranos. 4.- Dar. sel. sim. 5.- Ecos. Cano. 6.- No. Alado. Oh. 7.- Inane. Abad. 8.- Aire. Alón. 9.- Armasadles. 10.- Abarata. 11.- Anuro.
VERTICALES: 1.- Denia. 2.- Laconia. 3.- Puro. Arma. 4.- lat. Saneaba. 5.- Ases. Le. San. 6.- Utrera. IarU. 7.- Real. Da. Dar. 8.- Aun. Cobalto. 9.- Rosa. Alea. 10.- Sinodos. 11.- Mohin.

EL PENSADOR

El matrimoni es una cadena tan pesada
 que per dur-la fa falta esser dos,
 i moltes vegades, tres.

L'objectiu del poeta es revelar la vida
 que existeix dintre de les coses,
 l'ànima que hi ha dintre de la matèria.

Sense herois, tots som persones comuns
 i no sabem fins on podem arribar.

El que demana perdó, ja ha complit
 amb això la mitat de la penitència.

La vida es el meteix que la bicicleta:
 quan no camina, es cau.

La millor ajuda a l'educació dels
 adults son els nins.

Mejorar su mañana es nuestro trabajo, hoy.

GOVERN BALEAR

Conselleria d'Economia i Hisenda